

Nr 1 vår 2010 Årgång 25

SATHYA SAI INFORMATION

VÅR 2010

Kärlek är kungsvägen till Gud.....	3
Låt Svami bosätta sig i ert hjärta.....	10
En uppenbarelse av Kosmisk Form.....	14
Sinnet har ingen form.....	16
Gud existerar.....	26
Majsbonden (berättelse från Heart2Heart).....	29
Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen.....	
Bistånd till det jordbävningsdrabbade Haiti.....	31
Information från svenska Sathya Sai-organisationen.....	35

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Kärlek är kungsvägen till Gud

Sathya Sai Babas tal i Hadshi, Punedistriktet, 29 oktober 2009.

*Fördragsamhet är den verkliga skönheten
i detta heliga land Indien.*

*Den upphöjda och ljuvliga känslan i detta land är
kärleken till ens moder.*

« telugu-vers »

Ånger är verklig försoning

Vad ni än hittills må ha lärt er återstår ännu mycket att lära sig i det heliga landet Indien. Indien är ett gudfruktigt, gudomligt och ärorikt land och dess ideal är tidlösa. Välsignad är den som är född i detta heliga land.

Människan själv är ansvarig för allt sitt lidande

Vad är syftet med mänskligt liv? Det är att uppleva Guds kärlek. Bara de som har fått Guds kärlek kan förändra världen. Dagens samhälle är fyllt av oro och lidande. Vart man än vänder sig ser man endast bedrövelse. Många naturkatastrofer såsom översvämningar åstadkommer stor förödelse. Detta är inte något Gud orsakar. Människan själv är orsaken till allt detta lidande. Gud lär alltid människan att leva rättfärdigt och inte ägna sig åt syndigt eller olämpligt beteende. Veda-skrifterna förkunnar: *Tala sanning, handla rättfärdigt.*

Det finns bara en Gud, men människor ger Honom olika namn, såsom Rāma, Krishna, Govinda, Nārāyana. Det är bara på grund av villfarelser som människan ser skillnader mellan dessa gudsföreställningar. Man må kalla Gud Allah eller Jesus, det är samma Gud. I själva verket är allt i denna värld ett. *Samma Gud (ātman) finns i alla varelser. Sanningen är*

en, men de vise ger den olika namn. Människan själv är orsaken till alla sina villfarelser. Ni tror att ni råkat i sorgens våld, men denna sorg har ni själva, inte Gud, orsakat. Allt orsakas av era egna tankar. Gud är inte ansvarig för det. Tro inte att Gud är ansvarig för något av ert lidande. Gud skänker bara lycka. Gud är den eviga sällheten själv, den fullkomliga visdomen själv. Han är höjd över alla motsatspar, gränslös och genomsyrar allt likt etern. Han är målet vilket beskrivs i det vediska tänkespråket: "Du är Det!" (tat tvam asi). Han är den Ende, evig, ren, oföränderlig. Han är vittne till intellektets alla funktioner. Han är höjd över alla mentala tillstånd och de tre egenskaperna (gunas): jämvikt (sattva), lidelsefullhet (rajas) och slöhet (tamas).

Om ni fördjupar er i Vedantas undervisning kommer ni att inse att Gud inte har något med ert lidande och era svårigheter att göra. Gud hjälper alltid. Era tankar är ansvariga för er lycka och sorg. Det är ett stort miss-

tag att tro att någon annan orsakar era svårigheter och ert lidande. Ni bör älska alla och tjäna alla. Kärlek finner man inte bara i människor utan också i fåglar och andra djur. Alla, inklusive fåglar, insekter och andra djur, kan uppleva kärlek. Vem ni än ser finns Gud i hans/hennes inre, i form av ätman. Om ni hatar någon innebär det att ni hatar Gud. Hata därför ingen. Bli inte arga på någon. Om ni hatar någon hatar ni egentligen er själva, och om ni förolämpar någon förolämpar ni er själva. Varje människa är en spegel. Det är dig själv som du ser i spegeln. Det kan finnas många speglar, men det är din egen spegelbild som du ser i dem alla. Allt är reaktion, återspeglning och genljud. Tro inte att någon annan skymfat er. Det är bara ni som skymfar er själva, men i vår tid inser inte människan detta. Ni bör utveckla tron att Gud är inneboende i form av ätman i vem ni än möter. Därför är det inte rätt att hata eller förlöjliga någon. Älska alla. Kärlek är kungsvägen till Gud. Endast kärlekens väg leder till Gud. Alla andliga sökare som blivit ett med Gud har följt kärlekens väg.

Följ kärlekens väg

Sakkubai sjöng alltid "Ranga, Ranga, Ranga...", men andra gjorde narr av henne. Hennes svärmor och man utsatte henne för stora prövningar. Till slut kom Herren Panduranga (Krishna) till hennes hjälp så att hon lyckades komma till Pandharpur (indisk stad). Hon blev ett lysande exempel på tillgivenhet och hängivenhet för hela världen. Det var därför så många människor besökte henne. Hon trodde aldrig att Panduranga (Krishna) var åtskild från henne. Hon kontemplerade över Panduranga (Krishna) i alla de tre medvetandetilstånderna: vakenhet (jagrat), dröm (svapna) och djupsömn (sushupti). Nutidens människa vet dock inte vem Gud är och var Han finns. I själva verket är Gud närvarande överallt, vart ni än riktar blicken. Många som tidigare inte trodde på Gud och till och med ringaktade gudabilder har blivit Svamis hängivna. Omedvetet kanske människor begår misstag, men när de väl inser att de gjort det kommer de att ångra sig. Ånger är verklig gottgörelse. Det är Gud som

genomsyrar hela världen. På grund av okunnighet kanske människor säger många saker om Gud, men när de väl erfar sanningen kommer de att bli medvetna om att allt är Gud.

Vi ser många giftiga djur såsom ormar och skorpioner. Gud har givit dem denna egenskap endast för att de ska kunna försvara sig. När en skorpion biter har den ingen avsikt att skada er. Den biter er bara av rädsla för att ni kanske ska skada den. Inte heller en tiger i skogen kommer att skada er om ni inte provocerar den. Den anfaller er bara när ni provocerar den. På så sätt leder allting till en reaktion, återspeglning och genklang. Vad ni än gör måste ni skörda konsekvenserna av era handlingar. Om ni gör något dåligt ger detta bara ett dåligt resultat. Tro inte att Gud givit er detta dåliga resultat. Om ni däremot gör något gott följer bara ett gott resultat. Människans tankar är ansvariga för hennes lycka och lidande. Därför bör ni endast tänka goda tankar.

En människa bör visa mänskliga egenskaper, men tyvärr gör hon inte det i vår tid. Människan beter sig som ett djur. Felet ligger därför hos henne själv, inte hos någon annan. Man bör erkänna sina egna misstag i stället för att leta efter fel hos andra. Nu för tiden är det inte många som utför goda handlingar. Däremot ser man överallt människor som hänger sig åt onda handlingar. Nyligen drabbades några delar av landet (Indien) av svåra översvämningar. Många människor for dit för att hjälpa de drabbade, men det fanns andra som inte hjälpte till utan i stället kritiserade dem som hjälpte till. Många kritiserade till och med hängivna som Rādhā och Sakkubai som alltid upprepade Guds namn. Till sist gav Krishna dem en läxa. Kritisera därför aldrig någon. Om några vinnlägger sig om goda tankar bör ni följa dem och glädjas åt det.

Gud är sällheten själv, men ibland kritiserar ni Honom med orätt på grund av era egna dåliga egenskaper. Vad gott eller ont som än händer er är det endast ni själva som är orsaken, inte Gud. Försök därför bättra er. Först och främst måste ni utplåna ert ego. Det innebär att tillintetgöra ert lilla, inskränkta "jag". Detta symboliseras av det heliga kors de kristna tillber [+ , streck över I (ego), ö.a.].

Ni kan erfara ert Själv (aham) först när ni utrotar ert ego. När ni erfar er sanna verklighet vinner ni kunskap om allt. Vår tids människa försöker förstå allt utom Gud (ātman) som är grunden. Människan kan flyga i skyn och beräkna antalet stjärnor, men hon förmår inte göra "läxan" Gud givit henne för att hon ska kunna lära känna sig själv. Människan väljer det ondas väg eftersom hon inte försöker erfara sin sanna verklighet, sitt Själv.

Lär känna er själva

Guds kärlek är inneboende i alla varelser. Ni tillreder olika sötsaker som Mysore pak, gulab jamoon, burfi, palakova, jilebi osv.. Gemensamt för dem alla är sockret. På motsvarande sätt genomsyrar Gud alla varelser. *Vem ni än visar vördnad når detta Gud. Vem ni än kritiserar träffar det Gud.* Allt sker i enlighet med Guds Vilja. Den som förstår detta är en sann människa. Vad är det ni bör lära er i dag? Ni bör bli medvetna om era misstag och rätta till dem. Det är tillräckligt. *Hjälp alltid, skada aldrig.* Ni blir en sann människa när ni tillämpar detta. Vad innebär det att vara människa? En människa är en som har god moral och goda karaktärsenskaper. När människor följer moralens väg undgår de lidande. Det är bara för att visa människorna denna väg som Gud inkarnerar på jorden. Människan bör erfara enheten i mångfalden. Ni må prisa vilket gudsnamn som helst, men det finns endast en Gud. Han är inneboende i alla som ātman och har varken namn eller form. Samma Gud (ātman) finns i alla levande varelser. Ni ser många lampor här. De tycks vara olika, men samma elektriska ström flyter genom dem. När ni slår av huvudströmbrytaren blir allt mörkt. Olika namn och former såsom Rāma, Krishna, Govinda, Nārāyana kan liknas vid glödlamporna. Samma gudomlighet är närvarande i alla dessa namn och former.

Först och främst bör ni förstå ert sinnes natur. Ni måste kontrollera ert sinne. Då går allt väl för er. Vad uttrycker de vediska mantrana? De

uttrycker enheten i allting, Gud (ātman). Det finns ingen mer givande andlig övning än att alltmer erfara enheten i allting, Gud (ātman). Detta är målet med alla andliga övningar, t.ex. upprepande av Guds namn (japa), botgöring (tapas), offerritualer (yagnas). Utveckla därför tro på alltings enhet, inte på åtskillnader. När ni utvecklar denna tro på alltings enhet kommer ni att uppleva frid och lycka.

Lär känna ert sanna namn

När ni frågar Gud: "Vem är Du?", kommer Han att svara: "Jag är Gud (ātman)." Han kommer inte att säga: "Jag är Rama", "Jag är Krishna", "Jag är Venkatesvara" eller "Jag är Sai Baba." Det finns bara en Gud. Detta är den eviga sanningen. Han är densamme i alla de tre tidsaspekterna – förfluten tid, nutid och framtid. Samma gudomlighet är närvarande i individerna, samhällena, skapelsen och Skaparen. Tro därför inte på åtskillnader.

När ni möter svårigheter upprepar ni Venkatesvaras, Ramas eller Krishnas namn, men ni kommer inte ihåg dem när ni inte har svårigheter. Ända från födelsen upprepar ni dock mantrat "soham", jag är Gud, med varje in- och utandning. Till sist bör ni erfara "jag är Gud". Era föräldrar må ha givit er ett visst namn. Om jag frågar: "Vem är du?", kommer någon att säga: "Jag är Ramaiah", och någon annan kommer att säga: "Jag är Krishnaiah". Dessa namn har givits er av era föräldrar, inte av Gud. Soham, soham, soham (Jag är Gud, Jag är Gud, Jag är Gud). Detta är det namn Gud givit er. Detta är det namn alla fått, vilket land, vilken religion, vilket samhälle de än må tillhöra. De som erfar detta och handlar i enlighet därmed är verkligen välsignade. Ni må delta i hur många möten som helst och lyssna till många föredrag, men vad ni till slutligen måste erfara är endast en sak och det är Självet.

Många människor försöker beskriva Svamis storhet på olika sätt, men det är bara deras egna illusioner som kommer till uttryck. De förstår inte

Min Verklighet. Vad är Mitt namn? Det är inte Sathya Sai Baba, fastän världen känner Mig under detta namn. Människor bör ge upp denna illusion för att inse Min Verklighet. I dag försöker alla erfara sanningen utom politikerna. Om dessa kan göra detta kommer hela nationen att blomstra. Politik orsakar alla de konflikter vi i dag ser överallt. Politik har inte bara påverkat allmänheten i stort utan också polisen, armén och alla myndigheter. Hur många människor dödas inte på grund av politik! Förlita er därför inte på politik och ägna er inte åt den. Vem än som talar om något gott bör ni acceptera och följa. *Må alla varelser i alla världar bli lyckliga!* (Samastha loka sukhino bhavantu). Detta är Mitt budskap. Alla levande varelser bör få vara lyckliga. Hur kan man uppleva lycka? Det är endast Gud (ātman) som kan ge er lycka. Människor vill vinna frid (eng. peace), men var ska man söka den? I yttervärlden finner man bara oenighet och splittring (eng. pieces). Frid vinner man bara genom kärlek. Om man utvecklar kärlek vinner man allt. Var lyckliga!

Ur: *Sanathana Sarathi*, december 2009, sid. 366-370.

Sai-hängivna i Hadshi nära Pune

Låt Svami bosätta sig i ert hjärta

Djupa sanningar uttryckta med enkla ord

Mer än 700 före detta studenter vid Sri Sathya Sai-universitetet kom till Prasanthi Nilayam från olika delar av världen för att välsignas av Sai Baba på nyårsdagen 2009. På nyårsafton 31 december 2008 talade Sai Baba till dem i Poornachandra Auditorium och tillbringade nästan två timmar med dem samt besvarade deras frågor. Nedan följer dessa studenters frågor och svaren Sai Baba gav.

Baba besvarar före detta studenters frågor

Student: Bhagavan! Jag ber Dig, tala om för oss hur vi bör bete oss i samhället som Dina studenter.

Baba: *Gör som jag säger, det är tillräckligt.*

Student: Sai Baba säger att sanningen genomsyrar allt och att alla människor är sanningen förkroppsligad. Innebär det att jag är allestädes närvarande? Hur ska jag förstå denna allt genomsyrande sanning?

Baba: *Du finns inte överallt. Du sitter här rakt framför mig. Du kommer säkert att förstå och erfara den allt genomsyrande sanningen när du är fast grundad i medvetandet: "Jag är sanningen" och följer sanningens väg.*

Student: Hur följer vi sanningens väg?

Baba: *Ert hjärta är vittne till detta. Det kommer att ge er tydliga anvisningar.*

Student: Svami! Vi arbetar inom statliga och privata organisationer och har inte mycket fritid. Vi kan inte förstå hur vi ska kunna tjäna samhället.

Baba: *Försök engagera er i tjänande närhelst det är möjligt för er och ni får någon tid över. Det gör dock inget om ni inte får någon tid över. Om ni arbetar på ett rättfärdigt och hängivet sätt, betraktande plikt som Gud, och utför alla era handlingar för att behaga Gud är det i sig nog.*

Student: Hur kan vi utrota vår vrede och vårt ego?

Baba: *Hur oerhört stor är inte denna värld och hur små är inte ni i den! Fråga er: "Hur obetydlig är jag inte i detta väldiga universum?" Då inser ni att det inte finns utrymme för ert ego. Avund, hat och högmot är inte mänskliga egenskaper. När dessa dåliga egenskaper ansätter er bör ni gång på gång påminna er: "Jag är inte ett djur eller ett vilddjur. Jag är en mänsklig varelse." Då kan inte dåliga egenskaper komma i närheten av er.*

Student: Vad bör vi göra för att erfara gudomlig sällhet?

Baba: *Mindre bagage gör resan mer bekväm och behaglig. Ni kan inte erfara gudomlig sällhet på grund av era omåttliga begär. Gud är allestädes närvarande. Hans närvaro är inte begränsad till något pilgrimscenter eller någon annan speciell plats. Han finns i er, med er, över er, under er och runt er. Ni bör stärka denna övertygelse. Detta är den andliga övning ni måste utföra.*

Student: Hur kan vi vara nära Svami?

Baba: *Få Svami att komma nära er, det är nog. Ni blir nära och kära för Svami när ni odlar känslan av att Svami bor i ert hjärta.*

Student: Svami! Vi bor i utlandet för att våra arbeten kräver det. Det är svårt för oss att undervisa våra barn om indisk kultur och indiska traditioner. Vi kan inte hitta några indier i våra trakter. Vi ber Dig, Svami, ge oss lösningen på detta problem.

Baba: *Föräldrarna bör själva uppfostra sina barn. Det är inte bra att lämna dem i någon annans vård när de är små. Om barnen inte uppfostras av sina föräldrar kanske de till och med glömmes bort dem. När de uppfostras av tjänsteflickan kommer de att fälla tårar när hon dör men inte när modern dör, för de har aldrig upplevt moderns kärlek. Ni kanske tjänar mycket pengar genom att börja arbeta, men till vad nytta är dessa pengar om era barn väljer fel väg? När ni personligen uppfostrar era barn och formar dem till föredömliga barn är det i sig något värdefullt. Ni måste förstå detta. Om modern börjar arbeta som lärare för andra barn, vem ska då undervisa hennes egna barn i hemmet? Om kvinnor söker arbete utanför hemmet, vem ska då ta hand om hushållsgöromålen? Det är bättre att stanna hemma hos barnen. Ge dem lämplig undervisning och forma dem till föredömliga barn.*

Student: Svami! Vad krävs för att kunna bli ett med Dig på samma sätt som floderna blir ett med havet?

Baba: *Följ sanningens och rättfärdighetens väg. Allting uppstår i sanningen, växer i sanningen och blir till slut ett med sanningen igen. Det finns ingen plats i denna värld där sanningen inte är närvarande. Ni kan inte finna någonting någonstans i denna värld som inte är gudomligt. Allt är Gud. Sådana känslor utgör grundvalen för att fullständigt kunna överlämna sig och slutligen bli ett med Svami.*

Sammanställt av Anil Kumar Kamaraju
Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2009 s.83-84.

En uppenbarelse av Kosmisk Form

Under den månadslånga sommarkursen med temat indisk kultur och andlighet som hölls 1974 i Brindavan hade Sathya Sai Baba talat om Gud (Brahman) och närliggande ämnen med samma anmärkningsvärda skärpa och klarhet som är så karakteristisk för alla Hans utläggningar, vilket ämnet än är. En dag kom Han fram till mig och frågade mig: "Har du kunnat följa talen?" "Ja, Svami! De är så inspirerande" svarade jag genast. Då sade Han: "Du kommer att få erfara något mer", och gick vidare till det väntande auditoriet.

Tidigt nästa morgon, vid 3-tiden, vaknade jag och fick uppleva något unikt och häpnadsväckande. Ute i det fria där jag sov uppenbarade sig Baba som en storslagen, strålande, gigantisk gestalt, sittande i lotusställning på marken. Jag stod framför Honom och jag kunde se att Hans knä i denna storslagna form nådde över mitt huvud. Jag fick böja huvudet kraftigt bakåt för att kunna se Babas ansikte, strålande och vackert, med tovtigt hår i glänsande kopparbrun skiftning. Till höger satt Herren Ganesh, medan Herren Subrahmanya stod till vänster. Baba sade: "Titta noga", och jag såg in i Hans ögon och riktade sedan blicken mot Hans bröst. Hör och häpna! I Honom framträdde en oändlig rymd överflödande av miljoner stjärnor, där många skapades och sedan tonade bort. Planeterna och deras månar virvlade förbi och man såg jorden med sin mångfald av växter och djur, skogar, öknar, hav, bergskedjor, industrier, järnvägar, skyskrapor, flygplan och allt annat man kan finna på denna pyttelilla jord. Hela universum var inrymt i Honom! Min kropp blev varm av denna underbara, överväldigande, förunderliga upplevelse. Vilken majestätisk, strålande Kosmisk Form! Omedelbart efter denna uppen-

barelse förminskades Baba till sin normala storlek och framträdde i en överjordisk, hänförande form strålande i en blåaktig lyster. Detta är Sai som Vishnu kände jag.

Utdrag ur artikeln: " *Sai – The Immanent God*", *Golden Age* 1979.

Av Dr. A.V. Lakshminarasimham

Ur: *Sanathana Sarathi*, april 2010 s.121.

Sinnet har ingen form

Sathya Sai Babas tal från 1976

Genom att göra något orätt

kan inte något gott uppnås.

Gör man något gott

kommer man inte att drabbas av något ont.

Om man planterat ett limeträd

kan man då skörda en mangofrukt?

Om man planterat ett mangoträd

kan man då skörda en limefrukt?

« telugu-vers »

Sinnets natur

Ni som är den heliga ätman förkroppsligad!

Sinnet är en skicklig aktör. Dess agerande är märkligt. Det spelar en dubbel roll. Det har ingen egen form. Det antar formen av det föremål det är närvarande i. Sinnet är ansvarigt för glädje och sorg, gott och ont och positiva och negativa attityder. Därför är det en människas främsta plikt att lära känna sinnets natur. Sinnet kan liknas vid vattnet som flyter genom en kanal. Precis som vattnet antar sinnet formerna av de föremål det kommer i kontakt med.

Ta som exempel eld. Ljuset som utgår från elden kan skingra mörkret runt oss och göra det möjligt för oss att utföra våra dagliga sysslor. Elden kan också användas som en brasa som ger oss värme under vintern. Om vår kropp eller vårt hus kommer i kontakt med samma eld orsakar den dock stor skada. Är detta eldens fel eller ligger felet hos det sinne som inte använde sin urskillningsförmåga? Våra föreställningar, vår viljestyrka och impulsernas styrka är ansvariga för vad som än händer, gott eller

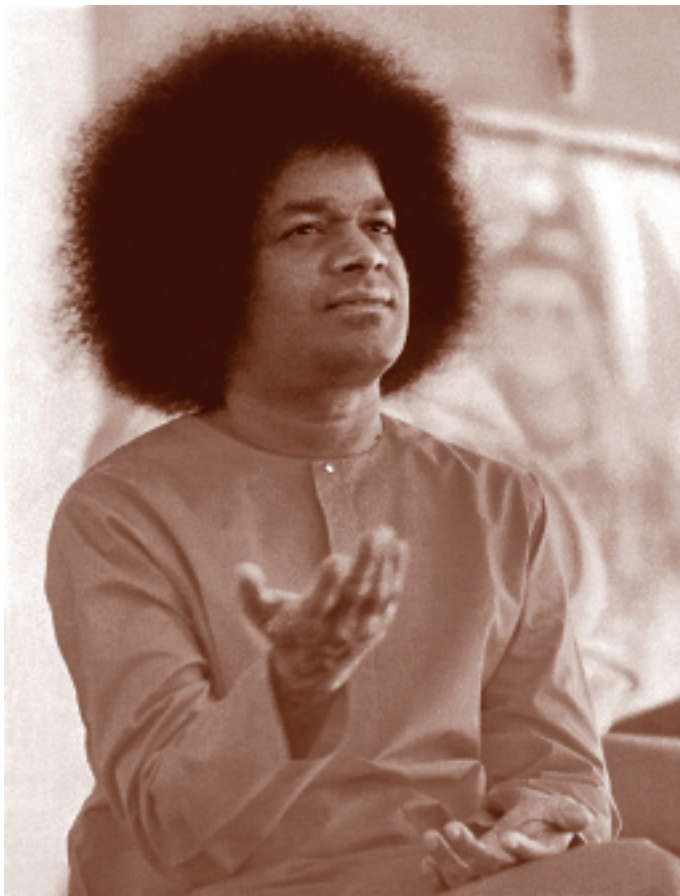
ont. Anta att vi håller en kniv i handen. Den kan användas till att skära frukt eller grönsaker. Samma kniv kan bli farlig när den används till att skada någon vi är arga på eller fientligt inställda till. På motsvarande sätt kan sinnet användas i goda eller onda syften. Därför är det en människas plikt att leda sinnet på rätt väg och därmed helga sitt liv.

Det finns vatten under markytan och det flyter överallt, men vi kan inte se detta vatten. Vad är orsaken? Orsaken är att jordens olika skikt döljer vattnet som flyter under, och därför kan vi inte se det. Om jordskikten grävs bort genom mänsklig ansträngning kommer grundvattnet att synas. På motsvarande sätt flödar källan till frid ständigt i alla människor i deras inre Själv, inre sinnen och deras samvete. Skälet till att denna frid inte framträder är att lagren av begär, vrede, hat och avund hopats över den inre källan av frid. Därför är människan oförmögen att uppleva fridens glädje. Det är således varje människas plikt att befria sig från dessa orenheter genom medveten ansträngning. Människan av i dag gör inte detta. I stället känner hon sorg över att hon saknar frid, glädje och sällhet. Detta är det första tecknet på okunnighet. Det är därför varje människas plikt att lära känna sitt sinnes natur och leda det på rätt väg.

Det centrala i varje människa är Gud (ätman)

Det gudomliga som är förkroppsligat i varje människa (ätmasvarupa) är detsamma i alla människor. Det kan dock tyckas variera i olika människor beroende på den rikedom, de ägodelar, de seder och den samhällsställning de har förvärvat. Det kan finnas många olikheter i fråga om den sorg och de svårigheter, det goda och onda och de motgångar människor möter. En kan vara miljonär och en annan fattig, men dessa skillnader är endast yttre. Det inre Själv i alla människor är detsamma. Det är mycket viktigt att inse att detta gudomliga (ätmiska) släktskap är grunden, målet och det centrala i varje människa. Det är det centrala i Herren Krishnas tillkännagivande i Bhagavad Gītā där Han framhåller: *"Jag finns som ur-*

sprungsfröet i varje levande varelse.” När vi ser på ett träd kan bladen, grenarna, blommorna och frukterna tyckas olika inte bara till namnet och formen, utan också till innehållet. Detta är dock bara yttre skillnader. Ursprunget till alla dessa former är ett och samma frö.

Ni som är den gudomliga ātman förkroppsligad!

Mänskligheten manifesterar sig som olika slags blommor och frukter på det träd universum kan liknas vid. Det är dock mycket viktigt att inse att dessa mänskliga varelser med olika namn och former har kommit från

samma gudomliga källa, har samma gudomliga ursprung (ätmatattva). Detta är nyckeln till andlighet. I själva verket är detta gudomliga frö (ätmatattva) källan från vilken människan härstammar. Därför måste alla människor leva som bröder och systrar. Guds faderskap och människornas broderskap är nyckeln till andlighet. Alla människor måste inse detta. Då vi fötts som människa är det vår skyldighet att bevara vår kropps hälsa för att inse detta. Icke desto mindre måste människokroppen förr eller senare dö, hur omsorgsfullt vi än beskyddar den.

Denna bräckliga människokropp består av de fem elementen.

Ingen vet när hon måste lämna en sådan ömtålig kropp.

De lärde säger att människans medellivslängd är hundra år.

Det kan dock inte tas för givet.

Ingen vet när hon kommer att dö –

om det sker i barndomen, ungdomen eller ålderdomen.

Inte heller går det att säga

om det sker i staden eller i skogen eller

mitt ute på havet,

men döden är oundviklig för människan.

Därför måste hon vara klok nog att inse sin verkliga natur

medan hon fortfarande lever.

Detta är den sanning Sai uppenbarar.

« telugu-vers »

Människan har fått en kropp för att hon ska kunna förverkliga sin sanna natur. Det är därför nödvändigt att människan inser att hon inte har förlänats mänskligt liv för att slösa bort detta dyrbara liv genom att endast ohämmat hänge sig åt ätande, sovande och barnalstrande och på så sätt besudla den heliga mänskliga kroppen.

Det är allmänt känt att hälsa är ytterst viktigt för att man ska kunna utföra till och med en obetydlig handling i denna värld. Det sägs: "Vilket

av det mänskliga livets fyra mål (purusharthas)⁽¹⁾ vi än väljer att uppnå är hälsan av största betydelse." "Ett sunt sinne i en sund kropp", så lyder talesättet. För att kunna åtnjuta ett sådant tillstånd av perfekt hälsa är utvecklandet av goda egenskaper det rätta sättet. Det fungerar som en förnygrande och vitaliserande medicin.

[Not 1: Det mänskliga livets fyra mål (purusharthas): rätt handlande (dharma), rikedom (artha), begär (kāma), förverkligande (moksha), ö.a.]

Vikten av osjälviskt tjänande

Det finns ingen ädlare egenskap än att tjäna mänskligheten. Tjänande kan tillintetgöra ens ego och förvandla individen (jīva) till Gud (Deva). För att utveckla en sådan ädel egenskap som tjänande bör man odla egenskaperna osjälvisk kärlek, medkänsla och uppoffring. Uppoffring kan leda till uppgående (yoga) i Gud, och därmed sällhet. Tjänande är inget man kan lära sig genom att läsa böcker. I forna dagar inrättades eremitboningar främst i syfte att främja egenskapen att tjäna mänskligheten. I tidsåldern tretā yuga ägnade Sig Herren Rama åt många tjänandeaktiviteter i den vise Visvāmitras eremitboning (rishikula) under dennes vägledning, och Han avslöjade därigenom Sin gudomlighet. Under tidsåldern dvāpara yuga tjänade Herren Krishna och Hans äldre bror Balarāma sin guru Sāndipani på många sätt medan de bedrev sina studier i hans ashram. Bland annat högg de ved som de hämtade från skogen. Enbart genom tjänande blomstrade deras gudomlighet. Numera har människorna glömt hur värdefullt sådant anspråkslöst och osjälviskt tjänande är. De är förälskade i rikedom och ägodelar och har givit upp vanan av hårt arbete. De har glömt själva syftet med att födas som människa och går miste om möjligheten till tjänande. Möjligheten att tjäna andra och samhället är en gudomlig gåva till mänskligheten. Förr i tiden måste alla som kom till ett ashram som lärjunge under de första åren ägna sig åt tjänande, som t.ex. att vattna växter och städa lokalerna och området runt omkring. Det var först sedan han genomgått

grundlig träning i sådant tjänande som han var berättigad till att ta emot undervisning (upadesa) från läraren. Vad är den djupare meningen med att låta människor genomgå sådan träning? Detta tjänande krävs av de nya lärjungarna för att göra det möjligt för dem att överge egokänslan och utveckla gudomliga känslor (ātmabhāva). Så länge man behärskas av ego kan man inte erfara det gudomliga (ātmatattva). Erfarande av det gudomliga tillståndet (ātmatattva) kan inte uppnås enbart genom upprepande av ord som en papegoja. Mänsklig ansträngning är också nödvändig. Man måste tjäna samhället och landet med fast beslutsamhet och i en anda av uppoffring vad gäller handlingens resultat. Ashrams i forna tider utvecklade en sådan helig anda av tjänande. Ett sådant ädelt och heligt tjänande har idag degenererat till en skrytsam aktivitet utförd för att vinna makt och samhällsposition. I dessa forna dagar utfördes tjänandet som en osjälvisk och helig aktivitet i en anda av uppoffring i de vises ashrams. Dessa andliga undervisningscenter kallades "Rishikulas". Idag har de blivit vanliga skolor som meddelar världslig undervisning. Det tjänande dessa institutioner utför är konstlat och trångsynt.

I själva verket utförs det ädlaste tjänandet i världen av läkarna. Deras tjänande är ytterst heligt. Det är sannerligen gudomligt. Därför säger man: "Läkarna är verkligen det gudomliga förkroppsligat." Därför förväntas de utveckla de ädla egenskaperna kärlek och medkänsla och tjäna patienterna i en anda av uppoffring. När läkarna tar emot patienterna som kommer för behandling med ett rent hjärta och ett leende på läpparna och talar milt och kärleksfullt till dem, botas hälften av sjukdomen. Det vediska tänkespråket: "*För människan är sinnet orsaken till både slaveri och befrielse*" gäller också i denna situation. När läkaren behandlar patienten med ett rent sinne och milda ord och kärleksfullt visar omsorg och deltagande är möjligheten stor att sjukdomen botas snabbt. Om ni önskar att patienten tillfrisknar snabbt bör ni därför tillämpa den princip som innebär hälften medicin och hälften kärlek. Det är därför Indiens forna medicinska system kallas "Ayurveda", som betyder den kunskap (veda) som skänker långt liv (ayush). I detta sammanhang syftar ordet

”veda” på fullgörandet av ens plikt i överensstämmelse med de vediska föreskrifterna. Att bli sjuk och söka läkarhjälp är naturligt för människan. Det är dock bättre att inte alls bli sjuk än att försöka bli botad när sjukdomen redan drabbat en.

Vikten av renhet i både kropp och själ

När man söker orsakerna till sjukdomar framgår tydligt att föda och vanor är de främsta orsakerna. Man måste försäkra sig om att födan är ren och ha goda reglerade vanor. Dessutom är det ytterst viktigt att människan håller rent i sin omgivning. Kläderna hon bär måste också vara rena. Även om man inte kan skaffa näringsrik föda måste den föda som är tillgänglig bevaras ren. Det är allmänt känt att miljoner bakterier sprider sig runt våra bostäder. Framför allt gör smutsiga omgivningar saken värre. Dessa bakterier kommer in i vår kropp. Det är skälet till att vissa renande ceremonier såsom dagligt bad föreskrivits. Det dagliga badet är nödvändigt inte bara för att hålla kroppen ren utan också för att förhindra att sjukdomar drabbar vår kropp. När någon tillfrågas varför han tar medicin svarar han vanligen genast att det är för att bota sin sjukdom. Detta är inte rätt svar. Medicinen tas endast för att slippa fortsatt medicinering. Det är det rätta svaret på ovanstående fråga. På motsvarande sätt, när någon frågar er varför ni fötts bör ni inte svara att det är för att dö. Vi föds för att inte åter födas i denna värld. Den rätta andliga övningen är att låta ett sådant fast beslut växa fram och sträva efter att bevara ”ett sund själ i en sund kropp”. Den meditation, det upprepande av Guds namn eller den lovsång ni utför utan att beakta er kropp och dess väl kommer inte i sig att ge det önskade resultatet. När ni inte bevarar er hälsa, kan ni då känna entusiasm inför att delta i lovsång eller sitta och meditera eller flytta pärlorna i ett radband? Det är omöjligt. Det är därför Sathya Sai Seva (tjänande)-organisationerna bör sträva efter att utföra lämpliga hjälpativiteter för att skapa en ren och andlig miljö för människor

att leva i. I en del byar finner man att kvinnorna, barnen och de gamla lider av ett flertal former av sjukdomar på grund av en oren miljö i och runt deras hyddor. Denna orenhet är följderna av brist på avloppssystem. Medlemmarna i Sathya Sai Sevalal (tjänande organisation) bör också för dessa bybor framhålla olägenheterna med smutsiga omgivningar och nödvändigheten av att hålla sina hus och dess omgivningar rena. På så sätt kan de hjälpa byborna att bevara kroppen frisk och stark och senare leda in dem på den andliga vägen. Detta är den rätta metoden.

Ni som är den gudomliga åtman förkroppsligad!

Så länge vi lever, även om det bara är en kort tid, måste vi försöka att leva lyckligt med god hälsa. I själva verket kan man inte finna någon lycka i detta kretslopp av födelse, liv och död (samsāra). Vi vet alla detta, men vi lever ändå med hoppet att det finns någon form av lycka i det. Sanningen är dock en annan. Världen är full av sorg och kroppen full av sjukdomar. Kretsloppet av födelse, liv och död (samsāra) kan liknas vid en säng full av löss. Finns det någon som kan sova gott i en sådan säng? Troligen ingen. Därför beskrev en poet en gång denna situation med ett stänk av humor i följande vers:

*Herren Siva bor i Kailāsā,
Solen och månen uppehåller sig i skyn,
Herren Vishnu vilar i havet.
Är det inte för att undkomma sänglössen!*

Herren Siva bor i Kailāsā med förhoppningen att lössen inte kan ta sig upp till de iskalla bergen. Solen och månen uppehåller sig högt upp i skyn och hoppas därmed undgå lössen. Herren Vishnu har valt havet som Sin boning med förhoppningen att lössen inte kan ta sig fram i vattnet. Vad är den djupare innebörden i detta? Det betyder att dessa gudar lever bortom samsāra, upphöjda över mänskliga egenskaper (gunas), och ägnar sig åt rent och osjälviskt tjänande av mänskligheten. Det är den djupare betydelsen av texten man måste ha klart för sig.

I syfte att följa deras exempel måste människan försöka att gradvis reducera sina begär. Först då kan människan (nara) bli ett med Gud (Nārāyana). Därför säger man:

”Liv + begär” = människan (nāra)

”Liv – begär” = Gud (Nārāyana)

Vad menar vi med ordet ”Nārāyana”? I själva verket finns det gudomliga i vårt eget Själv. Det sägs: *”Herren Nārāyana genomsyrar hela universum – vårt inre, det yttre, allt.”* Jag har många gånger förklarat detta för er. Ta som exempel ett oskalat riskorn. Så länge ett skal täcker riskornet kallas det oskalat ris (paddy). Så snart skalet tagits bort kallas det ris. Riskornet i skalat och oskalat ris har samma innehåll, men så länge skalet behålls gror fröet alltid, var man än planterar det, påminnande oss om versen (slokan) *”födelse och död, åter och återigen.”* När ni väl tar bort skalet kan det inte gro, även om man sätter det i den mest bördiga jord och vattnar det. *”Ingen återfödelse alls!”* . Människan (jīva) kan liknas vid riset och begäret vid skalet. Så länge det finns ett skal av begär kan inte människan undvika kretsloppet av födelse och död. Om man önskar undkomma det och vinna odödlighet måste man befria sig från skalet dvs. begären, och försöka bli som skalat ris. Då vårt liv är en lång resa måste vi följa principen *”Mindre bagage ger större bekvämlighet och gör resan till ett nöje.”* Vi måste försöka reducera vårt bagage av begär på denna vårt livs resa. Detta kallas *”vairāgya”* i vedantiskt språkbruk.

Ni som är den gudomliga ātman förkroppsligad!

Vårt liv är heligt. Under detta heliga liv måste man sträva efter att erfara sin egen sanna natur. Denna förmåga till insikt om sin sanna natur har Gud endast förlänat människan. Man bör därför inte förslösa denna av Gud skänkta förmåga utan ägna sitt liv åt att tjäna andra så länge man lever. Detta är människans plikt. Kärlek måste vara ens mål och man måste sträva efter att utveckla kärleken, oavsett när, var och hur man placerats i livet. Detta är sann andlig övning. När ni odlar känslan *”alla är mina bröder och systrar och Gud (ātman) i dem alla är densamma”*, kommer ert sinne inte att rubbas det minsta när någon förolämpar eller

gör er illa. Ett litet exempel. Vi tuggar på en betelnöt. Medan vi gör det är det möjligt att tungan oavsiktligt kommer i kläm mellan tänderna och blod sipprar fram. Straffar vi då tänderna för att de skadat tungan? Nej, aldrig! Vi gör inte detta eftersom både tungan och tänderna är delar av vår egen kropp. Därför tolererar vi sådana tillfälliga missöden. När ni därför utvecklar känslan av att det gudomliga (ätmatattva) i var och en är detsamma försöker ni inte förolämpa eller skada andra. Man bör utveckla en sådan vidsynt inställning. Naturligtvis är detta en mycket svår andlig övning, men ni måste göra ett försök. Endast på kärlek kan en sådan ansträngning grundas. Utveckla därför sådan helig och osjälvisk kärlek.

Ett av flera tal om sinnet som Sathya Sai Baba höll 1976

Ur: *The Mind And Its Mysteries* 2005, kap. 2.

Gud existerar

Det var alldeles efter hjärtattacken jag företog resan till Honom. Vid min ankomst till ashramet kände jag mig bra. Jag hade svårt att tro att jag någonsin varit sjuk. Jag fick en intervju med Baba, och Han materialiserade lite helig aska (vibhuti) till mig, knäppte upp min skjorta och applicerade den på mitt bröst. Jag hade inte berättat något för Honom, men i nästa ögonblick sade Han att mitt hjärta inte tagit skada. (Jag fick hjärtattacken i september, och nu var det november). "Hjärtat är bra, oroa dig inte. Varför vara rädd när Jag är här (Why fear when I am here)?", sade Han. Sedan materialiserade Han en ring och sade: "Bär denna, Jag kommer alltid att vara med dig." Den innefattade en bild av Baba. Detta gav mig en förbindelse med Honom och mitt liv började förändras. Det var så naturligt att jag inte ens hade tid att känna någon större oro för det. Jag hade hört att Han gjorde sådant. I själva verket var mirakler en av de saker som på något sätt bekymrade mig. Innan jag for till ashramet sade jag till Indra Devi: "Allt utom miraklerna kan jag acceptera." Dessa mirakler bekymrade mig, för jag hade läst i boken om Ramakrishna att man måste akta sig för övernaturliga krafter (siddhikrafter). De skulle kunna leda en på fel väg. Därför var jag rädd att uppvisande av denna kraft på något sätt var ett uttryck för ego och inte det Högstas uttrycksform. Därför tvivlade jag på Hans motiv för materialiserandet, men när jag kom Honom närmare och började erfara mer av det insåg jag att det var så naturligt för Honom och motivet så gott att Han måste komma från en annan värld. Han höll inte på att bli något. Han var det redan, och därför kunde ingenting fördärva Honom.

Baba är här för att försöka utveckla människor mot Ljuset och bort från den vansinniga värld de skapat åt sig. Alla som söker sig till Honom, som är villiga att möta Honom på halva vägen, kommer Han att göra allt för att hjälpa, för det är Hans mission. Det är därför Han är här. För en västerlänning krävs vanligen en helt överväldigande upplevelse för att kunna överge den materiella världen han är snärjd i och överge före-

Richard och Janet Bock tillsammans med Sathya Sai Baba

ställningen om att allt kan förstås med vetenskapens hjälp. Därför skapar Baba något oförklarligt, något som bryter mot vad som tycks vara vetenskapliga naturlagar, ett så kallat mirakel. Detta är mycket svårt för den som är förankrad i den intellektuella världen att ta till sig. Han måste kon-

fronteras med det och ifrågasätta det, och det enda svaret är, Gud. För det mesta kan de intellektuella inte erfara det gudomliga. Det fungerar inte för dem. Det är de enkla och okonstlade människorna, de som hyser tro och kärlek som kan bli hängivna Gud utan att vara tvungna att förstå Honom. Den intellektuelle däremot måste förstå Gud innan han kan bli hängiven, och att förstå Gud är omöjligt! Det finns miljoner människor i världen som försöker förstå och blir galna eftersom de inte kan förstå. Något utöver det vanliga såsom en materialisation kommer att hejda människor och få dem att stanna upp och tänka efter.

Det som överväldigade mig var inte skapandet av ringen. Det var i stället vad som hände när Indra Devi frågade Honom om hon kunde få lite mer av den heliga askan (vibhutin), eftersom hon hade gett bort all den aska hon tidigare fått till andra människor. Han sade ja och medan jag såg på rörde Han sina händer i en cirkel och höll sedan upp båda händerna som om Han väntade på att ta emot något. Sedan blev en burk ungefär tio cm hög synlig i luften och damp ner i Hans händer. Jag såg detta och jag sade: "Detta är inte fingerfärdighet, burken fanns inte gömd i armen, detta är något annat!" Sedan tog Han av locket på burken och tömde ut all aska på en bit papper. Därefter tömde Han ut lika mycket aska till, så totalt tömde Han ut ungefär dubbelt så mycket som burken rymde. I nästa ögonblick höll Han tillbaka hälften av askan i burken och delade ut lite av resten till dem som satt närmast Honom. Han rörde vid burken och sade: "Nu kommer detta att utgöra ett ousinligt förråd som aldrig kommer att ta slut." Och sannerligen! Efter tio år flödar askan fortfarande fram, och hon har delat med sig till tusentals människor. För mig var detta därför ett mycket större mirakel än ringen. Jag hade nämligen försökt göra mig en föreställning om Gud och studerat religion, men jag hade inte haft någon egen upplevelse av Gud. Efter denna upplevelse med Baba upptar frågan om Gud existerar eller ej, inte längre mitt sinne.

Utdrag från "*Communicating Divinity*", av Richard Bock,
som publicerades i "*Golden Age*", 1980.

Ur: *Sanathana Sarathi*, dec 2009, s.395-396.

Majsbonden

Vår planets skönhet beror på den godhet som existerar i varje litet hörn även om du inte söker efter den. Underbara berättelser påminner oss på ett stillsamt sätt om goda människor som gör goda gärningar var och en på sin lilla plats på denna vackra jord.

Det fanns en stad som kunde skryta med att ha landets bästa majsbonde. Alex var känd över hela landet för att producera majs med den bästa kvalitén år efter år. "Alex har utan tvivel det bästa utsädet eftersom han har kunnat bibehålla ställningen varje år", viskade människorna till varandra på den nationella mässan, medan de hoppades att det skulle bli en annan vinnare.

Medtävlande, köpare och andra människor på mässan förbluffades över Alex ständiga framgångar. Ingen vågade dock fråga honom vad som var hemligheten bakom hans framgång, för vem skulle vara dum nog att berätta och förlora sin plats som den bästa majsbonden i landet.

Vad som var ännu märkligare var att Alex var en vänlig person som alltid var villig att hjälpa sina grannar. Han var verkligen den mest omtyckta bonden därför att han var så generös. Han var inte en högdragen, arrogant, självisk bonde även om han skulle kunna skryta med sina ständiga framgångar.

Ett år kom det en reporter för att delta i den årliga nationella mässan och han hoppades på att det skulle bli en ny vinnare till titeln som den bästa majsodlaren i landet. Ingen blev dock förvånad när Alex vann igen.

"Min bästa Herre, det är på tiden att du talar om vad det är som gör att du ständigt kan uppnå toppkvalitet på din majs" sa reportern.

Alex lyste upp innan han ödmjukt svarade: "Det beror på att jag delar med mig av mitt utsäde till mina grannar!" "Vad, skojar du med mig?"

"Inte alls. Varför skulle jag det? Jag är säker på att du känner till begreppet korspollinering, som görs med hjälp av vinden. Det innebär att min mogna och högkvalitativa majs sprids över fälten till mina grannar. Kan du tänka dig vad som skulle hända om samma vind spred majs med dålig kvalitet från mina grannars fält till mina? Skulle då inte mitt hårda arbete endast vara slöseri med tid och pengar? Vilket resultat skulle det bli? Jo, det skulle resultera i en hel stad med låg majs kvalitet."

"Majskornen som jag delar med mig av till alla mina grannar är till fördel för oss alla och jag kan behålla standarden på min högkvalitativa majs. Givmildhet kan ge magiska effekter min vän. Jag är säker på att du har lärt dig något nytt idag."

Reportern hade inte väntat sig att få detta överraskande svar.

Alex fortsatte: "Man blir inte framgångsrik genom att leva som på en öde ö. Om du sträcker ut en hand, delar med dig och hjälper andra får du mångfaldigt tillbaka."

Ur: *Heart2Heart* Vol. 8, issue 2, february 2010. *The corn farmer*.

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Bistånd till det jordbävningsdrabbade Haiti

Den 12 januari 2010 drabbades den karibiska ön Hispaniola av en mycket kraftig jordbävning som mätte 7.0 på Richterskalan. Dess epicentrum låg i republiken Haitis folkrikaste stad, Port-au-Prince. Jordbävningen medförde oerhörd förödelse. Den dödade omkring 250 000 människor och gjorde ungefär 1,5 miljoner hemlösa. Sathya Sai-organisationen har ett Sathya Sai-center i Port-au-Prince. Den förre centerordförandens, Ronny Josephs, hem var oskadat, och detta hem blev logi och basläger för Sathya Sai-hängivna från många länder som ville hjälpa de drabbade. Haiti har gemensam gräns med den Dominikanska republiken och där finns också flera Sathya Sai-center. Huvudstaden i den Dominikanska republiken heter Santo Domingo.

I Sin oändliga medkänsla och nåd välsignade Sri Sathya Sai Baba omedelbart hjälpen till våra bröder och systrar i Haiti. Sri Sathya Sais Internationella Organisation satte genast igång med att bilda en nödhjälpskommitté och organisera nödhjälpssteam. Kommittén tog först kontakt med medlemmar i Sathya Sai-organisationen i den Dominikanska republiken och Haiti för att utan fördröjning kunna ge de drabbade god och kärleksfull hjälp. Genom Sathya Sai Babas nåd kunde de hängivna från Santo Domingo, Latinamerika och Nordamerika omgående börja sin hjälpverksamhet. Sai-hängivna från de latinamerikanska länderna svarade för anskaffandet och transporten av mat och vatten till katastrofoffren, volontärer och de Sai-hängivna.

Den 19 januari var den preliminära bedömningen av hjälpbehovet och planeringen av hjälpinsatsen klara, och Narayana Seva (att tjäna Gud i mänsklig gestalt) började med hjälp till över 500 människor. Sai-hängivna från Puerto Rico, Venezuela och Santo Domingo delade ut

1100 mål mat och vatten till patienter på ett närbeläget sjukhus. Den 26 januari 2010 anlände två team av läkare och volontärer från Syd- och Centralamerika till Santo Domingo och begav sig till Port-au-Prince för att upprätta sjukvårdsläger. Den 29 januari 2010 anslöt sig en tredje grupp, bestående av läkare och volontärer från USA och Kanada, till de andra två teamen i lägret. De tre teamen började effektivt praktisera Sathya Sai Ideal Healthcare, och gav medicinsk hjälp till omkring 3500 patienter första veckan. Dessutom gjorde dessa team en bedömning av de lokala behoven och de tillgängliga resurserna för att kunna planera för framtida insatser.

Från och med den 6 februari har dessa team efterföljts av andra. Volontärer har anlänt till Haiti varje vecka. I varje team, som består av ungefär 10 personer, ingår läkare, paramedicinsk personal och unga vuxna volontärer. Teamet utför hjälparbete i en vecka. Dessa team har tagit hand om ungefär 300 patienter varje dag. Fram till slutet av februari har

10100 patienter fått hjälp. Förutom medicinsk hjälp har tält för skydd, mat och kläder tillhandahållits.

Kraften i Bhagavans kärlek kan lätt upplevas till och med mitt i förödelse och spillror. Fyra händelser är värda att berättas. Den första inträffade när volontärerna hade hand om ett sjukvårdsläger. Många amerikanska soldater kom till lägret för att få hjälp med att finna en försvunnen handikappad kvinna. Efterforskningar gjordes och Sai-volontärerna och soldaterna fann henne. Hon var svag efter åtskilliga dagar av svält. Volontärerna försåg henne och hennes svältande familj med mat och vatten. Redan efter några timmar visade de tecken på förbättring, och familjen uttryckte sin djupa uppskattning och var tacksam för den hjälp Svami och Sai-volontärerna givit den.

Den andra händelsen gällde en amerikansk f.d. soldat som tillbringade några dagar tillsammans med Sathya Sai-gruppen. Han lade märke till det unika i att erbjuda vård med en sådan medkänsla och på ett så kärleksfullt sätt och sa: "Jag har aldrig träffat på en organisation som på detta sätt engagerar sig i och intresserar sig för hela individen". En av haitierna, som aldrig förut hört talas om Svami, började skriva "Om Sai Ram" i en bok.

Sathya Sai Baba har ägnat kärleksfull omsorg inte bara åt många haitier utan också åt Sina hängivna och volontärer på Haiti. Utan större svårigheter kunde volontärerna ordna speciell flygtransport från Haiti till Santo Domingo i ett FN-flygplan. Volontärer från USA och Kanada kunde medföra stora kvantiteter av medicinska förnödenheter tack vare flygbolagens generösa bestämmelser gällande maxvikter för bagage.

Den tredje händelsen gällde en Sai-hängiven från Haiti som bara talar kreolfranska. När hennes hus störtade samman över henne skrek hon "Sai Ram" många gånger, och den nerrasade betongen bildade då ett litet skyddande hölje runt henne så att hon inte skadades. Hon var instängd i spillrorna. Då började hon upprepa: "Om Sri Sai asahaya sahayaye namaha" som betyder: Jag betygar Dig min vördnad, Sai Baba, Du som hjälper de hjälplösa. Hon såg då en ljuskälla framför sig och rörde sig i

den riktningen. På så sätt leddes hon ut ur huset till friheten och tryggheten.

Ytterligare ett av Svamis häpnadsväckande mirakel skedde när Sathya Sai-centret i Port-au-Prince rasade samman. Altaret förblev oskadat och Svamis bild på altaret var intakt förutom att det bildats en liten rispa på Hans hand. Ett typiskt tecken på Sathya Sai Babas nåd var att rispan på bilden var formad till en exakt kartbild över Haiti.

Med Sathya Sai Babas nåd och välsignelse fortsätter Sri Sathya Sai-organisationens sjukvårdsteam och volontärer att erbjuda de drabbade på Haiti mat, vatten, sjukvård och skydd.

Brev från Dr Goldstein
Sri Sathya Sai World Foundation

*”Det här livet är ett drama.
Kroppen kan liknas vid en kostym
du tagit på dig i detta livs drama.
Du måste ge upp bindningen till kostymen
som du har tagit på dig.
Du bör alltid påminna dig om att
du är ett förkroppsligande av Gud (ätman).”*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, februari 2010 s. 32.

Information från svenska Sathya Sai-organisationen

Som meddelats även i föregående nummer av Sathya Sai information har Dr Michael Goldstein, ordförande i Sri Sathya Sai World Foundation, informerat om att den Internationella Sai-organisationen har startat ett hjälparbete för Haiti. Hjälpen utgår från ett nödhjälpcenter i den Dominikanska republiken som är grannland till Haiti. Sathya Sai Baba har givit sitt samtycke till hjälparbetet.

Alla som vill hjälpa folket på Haiti har alltså möjlighet att göra det via den Svenska Sathya Sai-organisationen. Bidrag samlas in nationsvis och skickas sedan vidare till de drabbade via Sathya Sai-organisationens nödhjälpscenter i Dominikanska republiken.

Skicka era bidrag till

Svenska Sathya Sai-Organisationen: Bankgiro xxxx-xxx
och märk talongen med Haiti.

Ordförande

Låt Gud bo i ditt hjärta

"Orsaken till rädslan och rastlösheten i vår tid är att människan inte tänker på Gud med uppriktighet och hängivenhet. Endast sjungande av Guds namn kan ta bort oron och rädslan.

Gud kallas för "Hiranyagarba". Hiranya betyder guld. Bara när ni placerat detta "guld" i ert hjärta kan ni få sanningens, rättfärdighetens, fridens och kärlekens juveler.

Så fort det "gudomliga guld" finns där i ert hjärta kommer detta enbart att fyllas med gudomliga känslor. När en söt efterrätt hålls ner i ett kärl med många små hål är det endast söt efterrätt som kommer att rinna ut genom hålen.

På samma sätt blir det när ni fyller ert hjärta med det gudomliga, då blir alla era handlingar gudomliga."

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sanathana Sarathi*, januari 2010, baksidan.

